

PRZYPYTAWANIE (7) *sb n*

N sg przypytawani(e) (7).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „przypytawać się”: dowiadywanie się, zadawanie pytań (7) :

*przypytawanie czyje [G sb] (2): Nadobne przypytawanie wierne⁸⁰/ przecz pan fregości ná lud fwoy dopułzcza *LubPs S3v marg*; Przipythawanie człowye⁸⁰/ który czuiąc ná fie krewkość człowiczeńftwá fwe⁸⁰/ poddawa fie pod moc á zwierzchność náuki Páńskiey *LubPs aa5 marg*.*

*Ze zdaniem dopełnieniowym [zaimek pytajny (4), jeśli, li ‘czy’ (3)] (7): Przypytawanie iefli fie tho tym złoŃnikom ták przez pomŃty ípełźnie. *LubPs O2 marg*; Przipythawanie/ dłu⁸⁰goli ták Pan temu záflepionemu pogańftwu tego ćirpieć będz⁸⁰ye. *LubPs R3 marg*; Przypytawanie dla czego pan Bog zápomnyawłszy flubu fwego/ frodze karze lud fwoy *LubPs T5v marg*; Przipythawanie przecz fie to dzieie nád wiernymi tháka łáfká Boża. *LubPs Z6v marg, S3v marg, V3v marg, aa5 marg*.*

Cf PRZYPYTAWAĆ SIĘ

DDJ